

V obče pa naj mladina sploh ne čita preveč. Ozirati se je treba tudi tu na individualnost otrokovo. Ta bode morda rajši risal, oni bode zidal, drugi zopet modeliral, koloriral itd. Desetkrat bolj pametno je dajati otrokom opravila po njihovem nagnjenju in okusu, nego bedasto, brezmiselno siliti jih s knjigo, poleg koje si morebiti otrok pokvari samookus — oči.

Na mostu.

Tam na mostu v hladnej senci
Jaz zamišljena postajam,
In s pogledom bistrih valčkov
Tožno si srce naslajam.

V tem pogledu želje vroče
Pa mi v srcu se vzbudijo:
Ko skrivnostno, bistri valčki,
Memo mene žuborijo.

Valčki srebrni, valčki čisti,
Z vami v daljo bi hitela,
In kot vi valove reke,
Jaz bi njega tam objela

Združena kot vi in reka,
Bi skoz žitje potovala;
V morju večnosti neskončne
Nerazdružno skup ostala.

Zorana.

Grof Lev Tolstoj.

(Dalje.)

»povestih za ljudstvo« uči Tolstoj, naj narod živi po zapovedih božjih, naj dela dobro in naj se ogiblje hudega. On priporoča ljudstvu, naj ne izgublja, kar je v njem dobrega, zajedno pa nam kaže sposobnosti nenaobraženega naroda, sposobnosti, kojih nimajo izobraženci. V teh delih nas Tolstoj uči, naj se ustavljamo zlu z vso silo ter žrtvujemo sami sebe za dobro našega bližnjika, naj se ne maščujemo, naj živimo zmerno, ljubimo delo, da se ogibljamu pijančevanja, naj ne iščimo časti in bogastva, naj mirno potrpiamo in naj drage volje oprlaščamo.

Te povesti za narod so se tiskale v nebrojnem številu ter se širile med ljudstvom za mal denar ali zastonj. Pisane so vse tako, da jih more tudi prostak razumeti ter so strogo moralne in za narod vprav spasonosne.